

Správní ujednání
k provádění Smlouvy o sociálním zabezpečení
mezi
Českou republikou a Tuniskou republikou

Podle článku 34 Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou podepsané dne. 20. listopadu 2015, příslušné české a tuniské úřady sjednaly na základě vzájemné dohody následující pravidla pro provádění smlouvy:

ČÁST I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 *Definice*

1. Pro účely tohoto textu, výraz „Smlouva“ znamená Smlouvu o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou podepsanou dne 20. listopadu 2015.

2. Pojmy a výrazy definované článkem 1 Smlouvy mají v tomto správním ujednání stejný význam, který jim náleží podle tohoto článku.

Článek 2 *Styčná místa*

1. Styčnými místy podle článku 34 Smlouvy jsou určena:

A. v České republice:

Česká správa sociálního zabezpečení

pro dávky v nemoci, v mateřství, dávky při invaliditě, ve stáří a pro pozůstalé a pro peněžité dávky při pracovních úrazech a nemocích z povolání poskytované z nemocenského a důchodového pojištění

Úřad práce České republiky – generální ředitelství

pro pohřebné, dávky v nezaměstnanosti a přídavky na děti

Centrum mezistátních úhrad

pro věcné dávky v nemoci a mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání poskytované ze zdravotního pojištění

B. v Tuniské republice:

La Caisse Nationale de Sécurité Sociale (CNSS)/ Národní fond sociálního zabezpečení v Tunisu, pokud jde o odvětví rodinných dávek a pojištění pro invaliditu, ve stáří, pro případ úmrtí a pro pozůstalé, a to pro osoby pojištěné v rámci sociálního pojištění pro zaměstnance, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované, přidružené k tomuto fondu.

La Caisse Nationale de Retraite et de Prévoyance Sociale (CNRPS)/ Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče v Tunisu, pokud jde o veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí přidružených k tomuto fondu.

La Caisse Nationale d'Assurance Maladie (CNAM)/ Národní fond nemocenského pojištění v Tunisu, pokud jde o odvětví pojištění v nemoci a v mateřství, pojištění při pracovních úrazech a nemocích z povolání, a to pro osoby pojištěné v rámci systému sociálního pojištění pro zaměstnance, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované, a také pokud jde o veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí.

2. Styčná místa usnadňují styk mezi institucemi smluvních států a plní povinnosti uvedené ve Smlouvě. Při provádění Smlouvy mohou komunikovat přímo mezi sebou, jakož i s dotčenými osobami nebo jejich zmocněnými zástupci.

Článek 3

Formuláře a podrobné postupy

1. Styčná místa obou smluvních států společně dohodnou formuláře a podrobné postupy potřebné pro provádění Smlouvy a tohoto správního ujednání.

2. Instituce nebo styčná místa obou smluvních států mohou odmítnout žádost nebo jiný dokument, nebudou-li předloženy v dohodnuté formě.

ČÁST II

URČENÍ PŘÍSLUŠNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 4

Vyslání

1. V případech podle článku 9 Smlouvy, instituce smluvního státu určená odstavcem 2 tohoto článku pro určení příslušnosti k právním předpisům, vydá na žádost zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné, zaměstnanci, osobě samostatně výdělečně činné, úředníkovi nebo osobě za takovou považovanou potvrzení o příslušnosti k právním předpisům prostřednictvím sjednaného formuláře, který určí, že daná osoba nadále podléhá právním předpisům daného státu a do kterého data.

2. Potvrzení podle odstavce 1 tohoto článku vydává:

- a) **Česká správa sociálního zabezpečení**, pokud jde o právní předpisy České republiky
- b) **Národní fond sociálního zabezpečení (CNSS)** v Tunisu pro osoby zaměstnané, osoby samostatně výdělečně činné nebo osoby za takové považované v soukromém sektoru a

Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče (CNRPS) v Tunisu pro úředníky a osoby za takové považované, pokud jde o právní předpisy Tuniské republiky.

3. Ve všech případech podle odstavce 1 tohoto článku bude jedno vyhotovení potvrzení o příslušnosti k právním předpisům zasíláno instituci druhého smluvního státu.

Článek 5 *Výjimky*

1. K dosažení výjimky podle článku 11 Smlouvy musí být žádost podána společně zaměstnancem a jeho zaměstnavatelem nebo osobou samostatně výdělečně činnou v souladu s těmito ustanoveními:

- a) pokud jde o právní předpisy České republiky u České správy sociálního zabezpečení
- b) pokud jde o právní předpisy Tuniské republiky u Ministerstva sociálního zabezpečení (Generální ředitelství sociálního zabezpečení).

Po přijetí žádosti, instituce zmíněná v písm. a) nebo b) zašle vyjádření instituci druhého smluvního státu uvedené v písm. a) nebo b) pro získání souhlasu ohledně zachování příslušnosti k právním předpisům státu obvyklé výdělečné činnosti. Instituce zmíněná v odstavci 2 písm. a) nebo b) článku 4 tohoto správního ujednání je informována o vyslovení souhlasu a vydá potvrzení o příslušnosti k právním předpisům prostřednictvím sjednaného formuláře.

2. Prodloužení vyslání:

Pokud doba vyslání přesahuje stanovenou dobu podle článku 9 odstavce 1 nebo 2 Smlouvy, žádost o prodloužení v těchto případech podává zaměstnanec a jeho zaměstnavatel nebo osoba samostatně výdělečně činná před uplynutím doby vyslání.

3. Ve všech případech podle tohoto článku, musí být jedno vyhotovení potvrzení o příslušnosti k právním předpisům zasláno instituci druhého smluvního státu.

ČÁST III **ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ**

Kapitola I **Dávky v nemoci a mateřství**

Článek 6 ***Poskytování peněžitých dávek***

1. Pro účely pobírání peněžitých dávek po dobu pobytu na území druhého smluvního státu předloží dotyčná osoba instituci v místě pobytu potvrzení o pracovní neschopnosti vydané ošetřujícím lékařem.

2. Instituce v místě pobytu neprodleně zašle potvrzení o pracovní neschopnosti společně s příslušným formulářem příslušné instituci.

3. Příslušná instituce však může požádat instituci v místě pobytu o provedení lékařské nebo administrativní kontroly, která proběhne stejným způsobem, jako u jejích vlastních pojištěnců.

Článek 7

Poskytování věcných dávek

1. Pro čerpání věcných dávek podle čl. 12 a 13 odst. 2 Smlouvy osoba instituci v místě pobytu nebo bydliště předloží doklad o nároku vydaný příslušnou institucí prokazující nárok dané osoby na věcné dávky. Doklad může být na žádost instituce zdravotního pojištění v místě pobytu nebo bydliště či na žádost osoby vydán příslušnou institucí dodatečně. V případě poskytnutí péče dle čl. 12, odst. 1, 3, 4, 5 Smlouvy je příslušná instituce povinna doklad o nároku vydat.

Doklad o nároku vystavený pro čerpání věcných dávek podle čl. 12 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 Smlouvy je platný do data, kdy instituce v místě pobytu nebo bydliště obdrží od příslušné instituce informaci o jeho zrušení.

Nesla-li osoba uvedená v čl. 12 odst. 1, 3, 4, 5 Smlouvy sama náklady na poskytnuté věcné dávky při pobytu na území druhé smluvní strany, budou osobě na její žádost tyto náklady příslušnou institucí nahrazeny. Pro tyto účely sdělí instituce v místě pobytu na dohodnutém formuláři na žádost příslušné instituce informaci o výši, jakou by sama uhradila za stejné dávky. Pokud nebyla provedena náhrada nákladů podle tarifů, které uplatňuje instituce v místě pobytu, budou osobě náklady příslušnou institucí nahrazeny do výše tarifů, které sama uplatňuje.

2. Pro poskytnutí věcných dávek nad nutný a neodkladný rozsah podle čl. 12 odst. 6 nebo 7 Smlouvy je nutné, aby příslušná instituce vydala souhlas na dohodnutém formuláři.

Pokud o souhlas příslušné instituce žádá instituce v místě pobytu, uvede na příslušném formuláři i odůvodnění potřeby poskytnout tyto dávky. Instituce místa pobytu sdělí na žádost příslušné instituce informaci o přibližné hodnotě těchto dávek podle platných tarifů.

Příslušná instituce oznámí v nejkratší možné lhůtě, nejpozději však do 30 dnů od obdržení žádosti o souhlas s poskytnutím věcných dávek svoje rozhodnutí a případně určí dobu poskytování věcných dávek. Pokud příslušná instituce neoznámí svoje rozhodnutí v uvedené lhůtě, bude instituce v místě pobytu toto považovat za souhlas s poskytnutím věcných dávek.

Seznam podle čl. 12 odst. 7 Smlouvy, který je uveden v příloze tohoto správního ujednání, podléhá pravidelné revizi ze strany příslušných úřadů.

Článek 8

Úhrada nákladů za věcné dávky

Úhrady nákladů, vynaložených institucí v místě pobytu nebo bydliště v souladu se Smlouvou, se provádí prostřednictvím styčných míst obou smluvních států. Pohledávky se uplatňují na dohodnutém formuláři. Dlužné částky po odečtení zpochybněných pohledávek budou uhrazeny do 6 měsíců od doručení individuálních výkazů a souhrnné pohledávky styčnému místu příslušného státu. Ve stejné lhůtě budou styčnému místu v místě pobytu nebo bydliště vráceny zpochybněné pohledávky, a to i s řádným odůvodněním.

Kapitola II Dávky při invaliditě, ve stáří a pozůstalých

Článek 9 *Přepočet dob pojištění*

1. V případě potřeby bude přepočet dob pojištění nezbytný pro účely sčítání ve smyslu článku 6 Smlouvy prováděn podle následujících pravidel:

- 1 trimestr odpovídá 90 dnům a obráceně
- 1 rok odpovídá 360 dnům, 4 trimestrům a obráceně

2. Výsledkem použití předchozích pravidel je, že součet dob pojištění v průběhu kalendářního roku nesmí být kratší ani delší než celkový počet dní kalendářního roku.

Článek 10 *Podávání žádostí*

1. Žádost o dávku uplatňuje žadatel zpravidla u instituce v místě bydliště s přiložením všech dokladů rozhodných pro stanovení nároků, které má k dispozici.

2. Žádost o dávky podle právních předpisů jednoho smluvního státu je považována rovněž za žádost o dávku stejného druhu podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že si to žadatel přeje a poskytne informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 11 *Vyřizování žádostí*

1. Jestliže instituce jednoho smluvního státu obdrží žádost osoby, která získala doby pojištění podle právních předpisů druhého nebo obou smluvních států, zašle tato instituce žádost prostřednictvím styčných míst příslušné instituci druhého smluvního státu s uvedením data, kdy žádost obdržela.

Instituce, která přijala žádost, ji zašle příslušné instituci druhého smluvního státu doplněnou o:

- veškerou dostupnou dokumentaci, která může být pro instituci druhého smluvního státu potřebná pro stanovení nároku na dávku,
- formulář, v němž uvede zejména doby pojištění získané podle právních předpisů prvního smluvního státu,
- kopii svého rozhodnutí o dávce, pokud bylo učiněno,
- lékařskou zprávu pro žádost o invalidní důchod,
- a případně formulář, v němž žadatel uvádí doby pojištění získané ve třetích zemích za

účelem aplikace článku 15 Smlouvy.

2. Instituce druhého smluvního státu poté rozhodne o nároku žadatele, určí výši důchodu v souladu s článkem 15 Smlouvy a prostřednictvím styčných míst oznámí své rozhodnutí instituci prvního smluvního státu.

Spolu s rozhodnutím též zašle, v případě potřeby nebo na žádost, instituci prvního smluvního státu:

- veškerou dostupnou dokumentaci, která může být pro instituci prvního smluvního státu potřebná pro stanovení nároku žadatele na dávku,
- formulář, v němž uvede zejména doby pojištění získané podle právních předpisů, které provádí.

3. Instituce smluvního státu, ve kterém byla podána žádost o dávku, ověří osobní údaje týkající se žadatele a jeho rodinných příslušníků. Styčná místa smluvních států se dohodnou, které údaje mají být ověřovány.

Kapitola III **Pracovní úrazy a nemoci z povolání**

Článek 12 ***Zaměstnání způsobující nemoc a výměnu dokumentace***

1. Jestliže instituce jednoho smluvního státu zjistí, že osoba trpící nemocí z povolání vykonávala činnost zřejmě způsobující nemoc z povolání naposledy na území druhého smluvního státu, zašle o tom oznámení a veškerou související dokumentaci instituci druhého smluvního státu.

2. Instituce obou smluvních států si vzájemně poskytnou veškerou dostupnou dokumentaci, jež může být nezbytná pro nárok na dávky poskytované z důvodu nemoci z povolání nebo pracovního úrazu.

Článek 13 ***Zhoršení nemoci z povolání***

Jestliže instituce smluvního státu poskytne dávku podle článku 27 odst. 1 písm. b) Smlouvy ve výši odpovídající zhoršení nemoci, oznámí tuto skutečnost instituci druhého smluvního státu.

Článek 14 ***Poskytování věcných dávek***

Pro účely poskytování a úhrady nákladů věcných dávek z důvodu pracovního úrazu či nemoci z povolání se užijí ustanovení části III kapitoly I obdobně.

Kapitola IV Pohřebné

Článek 15 Poskytování pohřebného

Pro účely aplikace článku 28 Smlouvy si příslušné instituce smluvních států sdělují potřebné informace pro výplatu pohřebného.

Kapitola V Dávky v nezaměstnanosti

Článek 16 Řízení

1. Pro uplatnění nároku na dávky v nezaměstnanosti podle Smlouvy žadatel předloží příslušné instituci jedné smluvní strany potvrzení příslušné instituce druhé smluvní strany, z něhož je zřejmá doba pojištění získaná podle právních předpisů druhé smluvní strany a doba, po kterou žadatel pobíral dávky v nezaměstnanosti od druhé smluvní strany. Pokud žadatel nepředloží uvedené potvrzení, může styčné místo jedné smluvní strany požádat styčné místo druhé smluvní strany o vydání a zaslání takového potvrzení.

Spolu s žádostí zašle styčné místo jedné smluvní strany veškerou dokumentaci, která může být pro instituci druhého smluvního státu potřebná pro potvrzení dob pojištění.

2. Potvrzení o dobách pojištění podle odstavce 1 tohoto článku vydává:

A. v České republice:

Úřad práce České republiky – generální ředitelství

B. v Tuniské republice:

Národní fond sociálního zabezpečení (CNSS) v Tunisu, který se vztahuje na zaměstnance, na osoby samostatně výdělečně činné a na osoby za takové považované, které jsou přidružené k tomuto fondu

Národní fond důchodového zabezpečení a sociální péče (CNRPS) v Tunisu, který se vztahuje na veřejné činitele státu, místních úřadů a veřejných institucí přidružených k tomuto fondu

ČÁST IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 17 Výplata dávek

1. Peněžité dávky se vyplácí přímo oprávněné osobě.

2. Instituce smluvních států neprovádí při výplatě peněžitých dávek podle Smlouvy žádné srážky na své administrativní výdaje.

3. Instituce smluvních států mohou vyžadovat od poživatelů dávek dokument potvrzující žití k ověření nároku na výplatu dávky.

4. Směnným kursem národní měny na volně směnitelnou měnu, je-li to při použití článku 40 Smlouvy potřeba, je směnný kurs platný v den realizace platby.

Článek 18 *Lékařské prohlídky*

Instituce smluvního státu poskytne na žádost instituce druhého smluvního státu dostupné lékařské informace a dokumentaci, jež se týkají zdravotního postižení žadatele nebo příjemce dávky. Žádost o informace a dokumentaci a jejich předání se uskuteční prostřednictvím styčných míst smluvních států.

Článek 19 *Výměna statistických údajů*

Styčná místa smluvních států si budou vyměňovat roční statistické údaje o počtu potvrzení vystavených podle článku 4 tohoto ujednání a o dávkách, které každý ze smluvních států přiznal a vyplatil na základě Smlouvy. Tyto statistiky budou zahrnovat údaje o počtu příjemců a celkové částce vyplacených dávek podle jednotlivých druhů.

ČÁST V **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Článek 20 *Vstup v platnost*

Toto ujednání vstupuje v platnost ve stejný den jako Smlouva a bude se používat po stejnou dobu.

Dáno v Praze dne 20. listopadu 2015 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za příslušný úřad
České republiky

Mgr. Michaela Marksová v. r.
ministryně práce a sociálních věcí

Za příslušný úřad
Tuniské republiky

Taieb Baccouche v. r.
ministr zahraničních věcí